

SCÉNÁŘ ROZHLASOVÉ REPORTÁŽE

**Příběhy našich
sousedů**

post...
bélum

**Zpracovali:
Petra Červená
Daniela Jelínková
Josef Straka
Jan Piskora
Matěj Matz**

**Vedoucí:
Mgr. Barbora
Petříčková**

ZŠ JANA PALACHA

www.zsjp.kutnahora.cz
ÚNOR 2020

"Jednoho krásnýho dne táta dostal papír a na náhrou dobu zmizel."

Touto větou začíná příběh pana Miroslava Janků a jeho rodiny. Časově se pohybujeme v období kolem 2. světové války, kdy byli Židé pronásledováni a trestáni. Pan Miroslav se narodil 12. května roku 1934 a vše si tedy pomatuje ze svých dětských let.

Společně se svou rodinou žil v Praze. Maminka pana Janků byla Židovka.

„Oni mu dali vybrat, tátovi, jestli chce okamžitě hned se rozvést, nebo to odmítne. On myslím si, že to tak jako trošku svědčí o tom charakteru. Pokud vím těch, který se nechali rozvést okamžitě a pak toho židovskýho partnera a zatraceně mu připomněli, že je židovskej partner, tím co potom následovalo, tak podle toho jednal.“

Tatínek se ale manželky nevzdal a za své rozhodnutí byl potrestán. Byl odveden do pracovního tábora Velký (Malý) kámen (kamienek). Z pohledu pana Janků, tehdy malého kluka, to ale vypadalo jinak.

„Vysvětloval jsem si to tím, že ho jako takovýho ne dobře použitelnýho člověka, co s ním, šel do rajchu na práci. Maminka ještě byla doma.“

Následně byla na řadě i maminka. Odvedli ji mezi ostatní Židy do města s pracovním táborem.

„To město je Terezín.“

Syn Miroslav nadále vyrůstal pouze s babičkou, která se o něj starala.

Jeho otec se v pracovním táboře seznámil s Ondřejem Sekorou, známým spisovatelem a autorem Ferdy Mravence.

„On vyráběl karikatury.“

Tatínek se s Ondřejem v táboře spřátelil a dostal od něj dvě krásné karikatury, které má pan Miroslav na památku uložené stále u sebe.

Psal se rok 1945.

„Zazvonil, otevřel mi někdo, teda babička, a koukám, byl doma táta a myl se v koupelně.“

Krátce poté skončila 2. světová válka a Terezín byl obsazen Rusy. Tatínkovi se podařilo maminku zachránit a společně se vrátili domů.

Na krátkou chvíli byla rodina opět kompletní. Maminka se bohužel po návratu z Terezína nedokázala vyrovnat s hrůzami holocaustu a vzala si život. Pan Janků tak nakonec zůstal jen s otcem.

V Praze setrval ještě několik poválečných let než se seznámil se svojí budoucí manželkou. Po svatbě se pan Janků přestěhoval do Kutné Hory, kde žije dodnes.